

Екологічний моніторинг регіону: експертна оцінка стану і функціонування (За ред. І. Ковальчука. Львів, 2009; зі співавт.); Гідроєкологічний моніторинг (Львів, 2010; зі співавт.).

В. Петлін

КУРДИБАХА (Kurdybacha) Лукаш (Луціан) (22.X.1907, с. Ляшки Ярославського повіту, Польща – 22.XII.1972, м. Варшава, Польща) – історик освіти, виховання і культури, д-р філософії (*Działalność kulturalna Piotra Myszkowskiego, biskupa krakowskiego*, 1932), габіліт. д-р (*Staropolski ideał wychowawczy*, 1938). Навчався на філос. ф-ті Львів. ун-ту (1927–31). У 1932–34 мол. асист., 1932–35 учитель VII та V Львів. гімназій; 1934–39 ст. асист. Ін-ту іст. освіти та шкільництва, 1938–39 приват-доц. Львів. ун-ту; під час II Св. війни організатор пол. шкільництва в Румунії і на Кіпрі, рядовий пол. військ. формувань в Африці; з 1943 керівник пол. вид-ва в Єрусалимі; після війни проводив архів. пошук у Ватикан. архіві та рим. б-ках; 1945–50 гол. ред. вид-ва “Czytelnik”; 1950–52 працівник Ін-ту літ. досліджень, з 1951 надзвич. проф., 1953 керівник Лаб. історії освіти Пол. АН; з 1962 звич. проф., 1968–70 директор Ін-ту педагогіки Варшав. ун-ту. Наук. інтереси: історія освіти, шкільництва, виховання та культури. Авт. праць *Pedagogika szlachecka w XVI i XVII w.* (1932); *Ród Bandinellich we Lwowie* (1936); *Wpływ kultury wieleńskiej na Lwów w XIX w.* (1936); *Stosunki kulturalne polsko-gdańskie w XVIII w.* (1937); *Staropolski ideał wychowawczy* (1938); *Kuria Rzymska wobec Komisji Edukacji Narodowej w latach 1773–1783* (1949); *Działalność Jana Amosa Komeńskiego w Polsce* (1957); *Z dziejów pedagogiki ariańskiej* (1958); *Z historii walki o szkołę świecką* (1961); *Z dziejów laicyzacji oświaty* (1961–62. Т. 1, 2); *Historia wychowania* (red.; 1967. Т. 1–3). Ред. ж. “Kwart. Ped.”.

Л-ра: *Sł. historyków pol.*; *Лаврецький Р.* Львівський період діяльності Лукаша Курдибахи (1929–39) // *Наук. зап. Укр. академії друкарства*. Наук.-тех. зб. 1999. Вип. 1; *Przeg. Hist.-Oświat.* 1973. N 4; *Rozprawy z Dziejów Oświaty*. 1973. Т. 16; *Sł. pedagogów pol.* ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 1017.

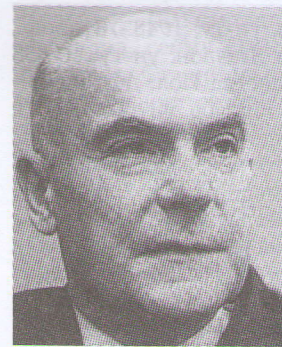
Р. Лаврецький, Т. Лещак

КУРИЛОВА Людмила Антонівна (14.V.1907, м. Дніпропетровськ – 11.V.1992, м. Львів) – мовознавець, канд. філол. наук (*Епістолярний стиль декабристів Батенькова, Пушкіна та Свистунова*, 1941), доц. (1937). Закінчила іст.-філол. ф-т Ленінгр. ун-ту (1927); навчалася в аспірантурі Харків. ін-ту нар. освіти (1927–28). У 1928–44; 1944–46 зав. каф., 1946–48 доц. каф. рос. мови Львів. ун-ту; 1948 зав. каф. рос. мови Латв. пед. ін-ту; доц. Кременец. пед. ін-ту. Наук. інтереси: історія рос. мови, стиль худ. л-ри, проблеми граматики та лексики. Бл. 50 праць, зокр., *Из наблюдений над языком и стилем трёх писем князя Андрея Курбского к разным особам в Польшу* (Львов, 1947); *Борьба за культуру речи. Методлисток Института усовершенствования учителей* (Львов, 1948). Авт. перекладів віршів М. Рильського та П. Тичини рос. мовою.

І. Вороновська

КУРИЛОВИЧ (Kuryłowicz) Владзімеж (26.IX.1910, м. Львів – 21.II.1991, м. Варшава, Польща) – д-р

медицини (1935), доц. бактеріології і серології (1939), проф. Закінчив гуманіт. гімназію у Львові (1928), мед. ф-т Львів. ун-ту (1935). У 1936–39 ст. асист., доц. каф. мікробіології Львів. ун-ту; 1939–45 доц. каф. мікробіології та гігієни (Львів. мед. ін-ту (у 1942–44 Держ. фах. мед. природн. курсів); 1945–47 директор Ін-ту мед. мікробіології у Кракові; 1947–58 керівник відділу антибіотиків Держ. ін-ту гігієни у Варшаві; 1958–63 керівник відділу мікробіології Ін-ту туберкульозу (Варшава); водночас 1958–61 керівник відділу нових антибіотиків Ін-ту антибіотиків (Варшава); 1963–82 проф. відділу дослідження сироваток і вакцин, 1964–80 директор Держ. закладу гігієни у Варшаві; з 1986 голова Наук. ради Військ. ін-ту гігієни й епідеміології у Варшаві. Наук. інтереси: бактеріологія, імунологія, діагностика інфекц. захворювань; будова і дія протибактерійних ліків; біохімія бактерій; запровадив ориг. метод класифікації бактерій роду *Streptomyces*; виявив локалізацію ферментів біосинтезу пеніциліну G у грибів; брав участь у налагодженні виробництва антибіотиків у Польщі. Авт. 13 праць, зокр., *Stanowisko pałeczki Kwardzielowej w grupie pałeczek otoczkowych* (1946); *Obecny stan badań nad penicyliną* (1947); *Numeral Taxonomy of Streptomyces* (1975); *Penicylina* (1946); *Metody badania penicyliny* (1949); *Streptomycyna* (1950); *Antybiotyki. Pochodzenie, rodzaje i właściwości* (1955). Член Нар. академії медицини Бразилії (1961), віцепрезидент Пол. лікар. т-ва (1964–67); член АМН СРСР (1966), Академії нар. медицини у Франції (1969), АН НДР (1971); почес. член Італ. т-ва хіміотерапевтів (1971), Рад. т-ва епідеміологів, мікробіологів і лікарів інфекц. хвороб (1971); член Академії Фінляндії (1980), Королів. академії Бельгії (1983), почес. член Америк., Франц., Єгипет., Угор. т-в мікробіологів, Пол. т-ва гігієністів, Єгипет. фармац. т-ва. Держ. нагорода II (1950) і I ступенів (1968). Dr. honoris causa Федерального ун-ту Реціфе (1962), Мед. академії у Кракові (1975), ун-тів м. Осло (1976), м. Лілі (1977), Мед. ун-ту Дебрецена (1978), ун-тів м. Льежа (1980), м. Квебека (1985), м. Мюнстера (1989). Нагорода Франції А. Юржиковського (1970); Офіцер. хрест (1950), Командор. хрест (1959), Командор. хрест із зіркою (1968), Командор. хрест ордену Фінляндії (1971), Прапор ордену праці II класу (1977), Кавалер. хрест почесної ліги (1978).

В. Курилович

Л-ра: WEP. Т. 6; *Sródka*. Т. 2; ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 1022; <http://www.khm.cm-uj.krakow.pl/wydzialy.html>.

І. Білінська, Н. Загайко

КУРИЛОВИЧ (Kuryłowicz) Єжи (26.VIII.1895 м. Станіславів, тепер Івано-Франківськ – 28.I.1978 м. Краків, Польща) – лінгвіст, мовознавець, індоєвропеїст, семітолог, д-р філософії (*Etimologies romanes*, 1923), доц. (1926), надзвич. проф. (1928), звич. проф. (1934). Навчався в Експорт. академії Відня